

ת"פ 6074/10/17 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד לאה פרץ

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 6074-10-17 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ'
פרץ

בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין: פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

המאשימה

נגד

לאה פרץ

הנאשמת

גזר דין

כתב האישום המתוקן וההליכים

1. הנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום המתוקן (כאשר התיקון התייחס לטעויות סופר בלבד) וזאת במסגרת הסכמה דיונית בין הצדדים והורשעה בכתב האישום המייחס לה שני אישומים.

על פי החלק הכללי של כתב האישום המתוקן בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, עבדה הנאשמת כמטפלת בילדים בכיתת הבוגרים של גן "X" בקריית ביאליק והיתה אחראית על צרכי מחייתם ושלומם של הילדים השוהים בגן. בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום היו הילדים בכיתת הבוגרים בטווח גילאים שבין שנתיים ל- שנתיים ושמונה חודשים.

אישום ראשון

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 9.3.16 בשעה 12:55 שכבו הילדים על מזרונים במרכז הגן לקראת שנת הצהריים. הנאשמת הסתובבה בין הילדים כשהיא יחפה והבחינה בקטין א' ששכב אותה עת על אחד המזרנים בגן ולא ישן. אז הרימה הנאשמת את א' עם ידיה, הפכה את גופו על צדו השני של המזרן ותקפה אותו על ידי כך שהטיחה אותו על המזרן כשהוא שכוב על בטנו. מספר שניות קודם לכן, פנתה הנאשמת אל הקטין ב' ששכב אותה עת על גבו, הנאשמת תקפה את הקטין על ידי כך שבעטה בגבו של הקטין כך שיסתובב וישכב על בטנו. בהמשך, בסמוך לשעה 13:01, נכנסה הנאשמת לגן, נגשה לקטין ג' ששכב אותה עת על בטנו, הרימה אותו ותקפה אותו שלא כדין על ידי כך שהטיחה אותו אל המזרן כשהוא שכוב על בטנו. עוד באותו יום, בשעה 13:09 ניגשה הנאשמת אל קטין א' ששכב על אחד המזרנים ותקפה אותו בכך שהרימה אותו עם ידה הימנית והטיחה את גופו על המזרן. בהמשך השליכה הנאשמת על הקטין את שמיכתו ובעטה בישיבתו באמצעות רגלה הימנית. מיד לאחר מכן, פנתה הנאשמת אל הקטינה ד' ששכבה על המזרן סמוך לקטין א'. הנאשמת תקפה את הקטינה על ידי כך שהרימה אותה עם ידיה והטיחה את גופה על המזרן.

עמוד 1

בהמשך משכה הנאשמת את הקטינה לכיוונה באמצעות רגלה הימנית כשהיא שכובה על המזרן.

בגין מעשיה אלה הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 379 + 382(ב)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") (חמש 5 עבירות).

אישום שני

בתאריך 7.3.16 בשעה 12:01 בעת שישבו ילדי הגן סביב שולחנות, נגשה הנאשמת לקטין ג' ותקפה אותו על ידי כך שתפסה את ידו הימנית בחוזקה. כתוצאה ממעשי הנאשמת החל הקטין ג' לבכות.

בגין מעשיה אלה הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 379 + 382(ב)(2) לחוק העונשין.

2. בתחילה כפרה הנאשמת בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות ואולם ביום 9.12.18 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה דיונית במסגרתה הודתה הנאשמת בכתב אישום מתוקן במפורט לעיל. המאשימה הצהירה כי עמדה העונשית בתיק זה למתחם ענישה שבין שישה חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד שמונה עשר חודשי מאסר בפועל. כן הסכימו הצדדים על הפניית הנאשמת לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינה. עוד הצהירה המאשימה כי ככל שתסקיר שירות המבחן יהיה חיובי, עמדת המאשימה תהיה לענישה ברף התחתון של מתחם הענישה. כשהתבקשה המאשימה לפרט מהו לטעמה תסקיר חיובי נמנעה מלעשות כן וציינה כי היא איננה מודעת לנסיבותיה האישיות של הנאשמת.

תסקירי שירות המבחן

3. שירות המבחן הגיש תסקיר מפורט אודות הנאשמת. מטעמי צנעת הפרט לא אפרט את האמור בתסקיר ואציין בתמצית כי מדובר בנאשמת בת 63, נעדרת עבר פלילי, נשואה ללא ילדים שכן לא הצליחה להביא ילדים לעולם כעולה גם מטיעוני הסנגור. במהלך השנים עבדה במקומות עבודה שונים, בעבודות מזכירות וכמטפלת בילדים ומשנת 2012 עבדה כמטפלת בגן ילדים. ביחס לביצוע העבירות שירות המבחן התרשם כי הנאשמת קיבלה אחריות על ביצוע. לדברי הנאשמת, לאחר האירועים ובמהלך החקירה צפתה בתיעוד האירוע ונחרדה ממעשיה ושיתפה את שירות המבחן בתחושות הבושה והאשמה שהציפו אותה. שירות המבחן התרשם שמדובר באישה קשת יום, ללא עבר פלילי "וללא דפוסי התנהגות עברייניים". שירות המבחן מציין כי הנאשמת התקשתה להסביר את נסיבות התנהגותה וטענה כי התנהגות זו חריגה ואיננה מאפיינת אותה. מוסיף ומציין שירות המבחן כי הנאשמת היתה מרוכזת בנזקים שנגרמו לה עצמה ולתדמיתה בעקבות מעשיה ופחות ביטאה אמפתיה מותאמת לתחושת התינוקות בהם פגעה. סיכומו של דבר מוצא שירות המבחן לציין כי בשל ריבוי וחומרת העבירות בהן הורשעה הנאשמת אין הוא רואה "בהמלצה על טיפול או ענישה בקהילה משום אמצעי אשר יכול להביא להפחתת הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד".

4. ביום 14.5.19 הוגשה בקשה על ידי ב"כ הנאשמת לקבלת תסקיר משלים של שירות המבחן שיבחן שילובה של הנאשמת בהליך טיפולי. המאשימה השאירה הבקשה לשיקול דעת בית המשפט וניתנה החלטה בה הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר משלים שיתייחס לאפשרות שילובה של הנאשמת בהליך טיפולי לאור העובדה שלקביעת שירות המבחן אין לנאשמת דפוסים עברייניים.

5. לתיק בית המשפט הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן ובו צוין כי לצורך עריכת התסקיר עיינה קצינת המבחן בפרוטוקולים ובהחלטות. נראה כי לצורך כתיבת התסקיר זה לא נפגשה קצינת המבחן בשנית עם הנאשמת. קצינת המבחן ציינה בתסקיר כי אין היא רואה במעורבות שירות המבחן בעניינה של הנאשמת משום אמצעי שיכול להביא לשינוי והפחתת הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. לפיכך המליצה קצינת המבחן לבית המשפט לשקול "להטיל על לאה ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל, שתמחיש עבורה את מלוא חומרת מעשיה".

6. ביום 6.9.19 הוגשה בקשה על ידי ב"כ הנאשמת לבחינת העברת התיק להליך טיפולי במסגרת בית המשפט הקהילתי בחיפה. המאשימה התנגדה לבקשה ובית המשפט הורה לשירות המבחן להכין תסקיר התאמה לבית המשפט הקהילתי בעניינה של הנאשמת.

7. לתיק בית המשפט הוגש תסקיר התאמה לבית המשפט הקהילתי בחיפה. בתסקיר שירות המבחן אשר נערך על ידי קצינת מבחן המטפלת בתסקירי התאמה להליך בבית המשפט הקהילתי, צוין כי הנאשמת איננה מתאימה להליך טיפולי במסגרת זו וזאת בשל ייעודו של מסלול בית המשפט הקהילתי אשר תואם אנשים בעלי צרכים מורכבים ומרובים. בעניינה של הנאשמת צוין, כי אמנם היא מצויה בחרדה משמעותית מההליך המשפטי שכנגדה והרבתה לבכות ואולם לא התרשם שירות המבחן מריבוי צרכים וצורך בקשר פיקוחי אינטנסיבי לצורך שיקום. כמו כן צוין בתסקיר ההתאמה כי הנאשמת הביעה חרטה על מעורבותה בעבירות ורצונה להשתלב בטיפול.

8. בטרם מתן גזר הדין, הופנתה הנאשמת על ידי בית המשפט לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. לתיק בית המשפט הוגשה חוות דעת ממנה עולה כי הנאשמת נמצאה כשירה לביצוע לעבודות שירות.

ראיות לעונש

9. במסגרת הראיות מטעם התביעה לעונש העיד אביו של הקטין א. אביו של הקטין הגיש מכתב שכתבו הוא ואשתו לבית המשפט (ע/1). כמו כן סיפר האב על היות בנו ילד חברותי ושמח ואהוב על ידי הסובבים אותו אך בתקופה הרלוונטית ניכר היה שינוי בהתנהגותו של הילד והוריו סברו כי מדובר בקשיי הסתגלות לגן בקבוצת הבוגרים. בדברו אמר האב: "לעולם לא יכולנו לתאר שגם אנחנו ניכנס לסטטיסטיקה של נפגעי הגנים בישראל".... "שום דבר לא מצדיק את היחס שהוא קיבל ושום דבר לא מצדיק את המחזות שראינו,

שאנחנו לא מאחלים לאף הורה לראות של אדם שפל והזוי מרים את הבן שלנו כמו שק תפוחי אדמה, זורק אותו למזרן ובוטט בו, כמו שאפילו לא בועטים בשק תפוחי אדמה בשוק". אבי הקטין סיפר על הסבל שהוא ורעייתו סובלים מידי יום במשך ההליך המשפטי הגם שהקטין חזר להיות ילד מדהים שמוקף באנשים. אבי הקטין ביקש בדבריו "להורות על ענישה מקסימלית בגדר תחומי הענישה כדי שלא ישכחו את המקרה שלנו, שלא יעלם כלא היה". עוד ציין אבי הקטין את היעדר הפיקוח וענישה הולמת דבר שמביא לדבריו לזילות המקצוע במערכות המשפט והצדק ובסופו של דבר לרצח מזעזע כפי שקרה במקרה יסמין וינטר ז"ל. במכתבם של ההורים (ע/1) ציינו כי סיום ההליך לא יביא אותם לשכוח וכי הזיכרון מלווה אותם מידי בוקר כשהם נפרדים מילדיהם בחיבוק גדול ונשיקה ותפילה שיחזרו להוריהם שלמים. בעבורם תפילה זו קיבלה משמעות אחרת לגמרי.

10. אמו של הקטין ג' מהאישום הראשון ומהאישום השני העידה אף היא וסיפרה בעדותה כי נוכחה לדעת שבנה סובל מבעיות פיסיות והרגישה שמהו לא בסדר עם בנה. הוסיפה וסיפרה אמו של הקטין כי גילתה על האירוע מאמצעי התקשורת וסיפרה בתיעוד מצמרר "גיליתי זאת בחדשות. זיהיתי את השמיכה של הבן שלי כי הפנים היו מטושטשות. בעלי שאל איך אני יכולה לזהות, אמרתי שאני רואה, זה הוא. בסופו של דבר התברר כי אכן זה היה הוא. שבוע ימים בכיתי, גם בעבודה". עוד ציינה אמו של הקטין כי בהמשך הקטין נזקק לטיפול תומך ואף טיפול רפואי.

11. ב"כ המאשימה ביקש להגיש את הסרטון המתעד את האירועים במסגרת הראיות לעונש וציין כי מדובר בסרטון של מספר שעות וכי המאשימה תפנה למועדים ברלוונטיים בסרטון. ב"כ הנאשמת התנגד לכך וציין כי במסגרת ההסכמות בין הצדדים בטרם הודתה הנאשמת בעובדות כתב האישום המתוקן לא הביאה המאשימה לידיעתו כי תבקש להגיש את הסרטון, דבר אשר חורג לטעמו מהאמור בתיקון 113 לחוק העונשין. הצדדים ביקשו להגיש טיעונים כתובים בעניין זה ובטיעונים הכתובים כל אחד מהם חזר על טיעוניו והפנה לפסיקה רלוונטית. בהחלטתי ציינתי כי אינני מתירה למאשימה להגיש את הסרטון והנימוקים להחלטה יפורטו במסגרת גזר הדין.

12. במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה הוגשה אסופת מכתבי המלצה (ענ/1).

טיעוני הצדדים לעונש

13. ב"כ המאשימה הדגיש את הנסיבות החמורות של מעשי הנאשמת ואת הפגיעה הקשה בערכים חברתיים מוגנים. ב"כ המאשימה טען שהנאשמת פגעה בפגיעה קשה בגופם, נפשם וכבודם של הקטינים ושל הוריהם והפנה לדבריו הורי הילדים נפגעי העבירה. הנאשמת, בהיותה אמונה על הקטינים ועל ביטחונם, שלומם וטובתם, פגעה בהם פעם אחר פעם כאשר הם נעדרו יכולת להגן על עצמם. ב"כ המאשימה טען עוד כי הגם שהמאשימה הצהירה כי ככל שתסקיר שירות המבחן יהיה חיובי תסכים המאשימה לרף התחתון של המתחם לו עתרה, דהיינו 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, הרי שתסקיר שירות המבחן שהתקבל לא רק שהוא שלילי, אלא שאף ממליץ על ענישה מוחשית של מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הדגיש כי גם התסקיר השני שהוגש בעניינה של הנאשמת שלילי (הגם שמדובר בתסקיר שנערך ללא כל פגישה נוספת עם

הנאשמת - הערה שלי ס.פ.ק). ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה רלוונטית לטעמו לעניינו וביקש להשית עונש של שנת מאסר בפועל על הנאשמת, מאסר על תנאי ופיצוי להורי הקטינים שנפגעו. באשר למכתבי ההמלצה שהוגשו במסגרת הראיות לעונש, טען ב"כ המאשימה כי מדובר בדיווחים אינפורמטיביים בלבד ובאשר למכתבי התודה הרי שלא מדובר במכתבים מפורטים.

14. ב"כ הנאשמת הגיש טיעונים לעונש בכתב ובראשית טיעוניו לעונש בעל פה הביע אמפתיה להורי הקטינים ולמצבם. בטיעוניו טען ב"כ הנאשמת כי מדובר באישה בת 65, ללא עבר פלילי, מעולם לא נחקרה במשטרה ומעולם לא נעצרה. עוד טען ב"כ הנאשמת כי הנאשמת הביעה חרטה ובושה על מעשיה ונטלה אחריות על מעשיה וחסכה את העדתם של עדים על כל המשתמע מכך. הסנגור הוסיף וטען כי תסקיר שירות המבחן חרג מסמכותו בהמלצתו על עונש של מאסר בפועל ככל שלא המליץ על הליך טיפולי והדגיש כי התסקיר השני של שירות המבחן לא התבסס על מפגש נוסף עם הנאשמת. עוד טען ב"כ הנאשמת כי הנאשמת היתה עצורה בתיק זה ומעצרה הוארך מעת לעת וכי לא הוגשה כל בקשה על ידי המדינה לאסור על הנאשמת לעסוק בתחום החינוך וכי ככל שהמדינה היתה סבורה כי הנאשמת מסוכנת, יכולה היתה לפנות בבקשה מתאימה ולבקש להטיל עליה מגבלות בתחום התעסוקה. הסנגור ציין כי הנאשמת עברה משבר קשה וכי בעלה סובל ממחלה ממארת, סיעודי ונתמך בה. הסנגור הפנה לפסיקה רלוונטית לטעמו והפנה לדוח וועדת דורנר באשר למאסרים בפועל בענינים של אנשים נורמטיביים והשפעת המאסר.

15. הנאשמת בדבריה אמרה שהיא מצטערת ופנתה להורי הקטינים בבכי ואמרה שהיא מתביישת בהתנהגותה ומתחרטת על מעשיה וכי התנהגות זו אינה מאפיינת אותה. הנאשמת אמרה בדבריה עוד כי כל חייה הקדישה לילדים וכי מעולם לא התנהגה באופן כזה.

דין הכרעה

הבקשה להוספת ראייה לעונש - סרטון

16. כעולה מספרו של כב' השופט י. קדמי ז"ל **על סדר הדין בפלילים** חלק שני (ב) מהדורת תשס"ט- 2009 עמ' 1621: **"עם זאת, הדרך פתוחה בפני התביעה להביא ראיות אחרות להחמרה, כגון: ראיות בדבר אופיו המושחת של הנאשם (עדות דופי); או בדבר הנזק שנגרם על-ידי ההתנהגות שבגינה הורשע הנאשם (אם נזק לגוף ואם נזק לרכוש), וכיוצ"ב נסיבות וגורמים מחמירים (למעט "נסיבות מחמירות המהוות חלק מהגדרת העבירה...")**" (ההדגשה שלי).

בכל הנוגע לשאלה, האם ראשי בית המשפט לשמוע בשלב גזר הדין ראיות להוכחת נסיבות מחמירות מפנה כב' השופט י. קדמי ז"ל לרע"פ 9718/04 **מדינת ישראל נ' נוארה** (25.11.07), שם ניתנה, ברוב דעות, תשובה חיובית לשאלה זו.

17. במקרה שבפנינו מדובר בנאשמת שהודתה בעובדות כתב-האישום המתוקן (הגם שמדובר בתיקון שמהותו תיקון טעות סופר) ואולם הודאתה נעשתה במסגרת הסכמה דיונית באותה עת לפיה העמדה העונשית של המאשימה היא למתחם שבין שישה חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות ועד לרף עליון של 18 חודשי מאסר בפועל והמאשימה הסכימה להפניית הנאשמת לקבלת תסקיר של שירות המבחן ואף ציינה כי ככל שתסקיר שירות המבחן יהיה חיובי אזי, תסכים המאשימה לעונש ברף התחתון. לעניין זה ראו האמור בעניין נוארה :

"ככל שמדובר בסיטואציה בה לצד כוונת התביעה לחתום על הסדר טיעון עם הנאשם מתעדת היא לטעון כי נסיבות מחמירות שלא נכללו בהסדר הטיעון מצדיקות החמרה בעונשו, הרי שראוי כי תודיע היא לו על-כך מראש ובטרם החתימה על הסדר הטיעון. לא ניתן יהיה לקבל מצב בו לאחר שנערך הסדר הטיעון, ומשההסדר אושר על ידי בית המשפט, תבקש התביעה במפתיע להעלות טענות חדשות - גם אם לעניין העונש בלבד - שאפשר והיו משפיעות על נכונות הנאשם לחתום על הסדר הטיעון לו היה מודע להן לכתחילה. יתר על כן, גם כשאין מדובר בהליך שבמסגרתו צפוי להיערך בין הצדדים הסדר טיעון, ראוי שהתביעה תידע מראש את הנאשם ואת בית המשפט, כי במידה והנאשם יורשע, בכוונתה להביא בשלב הטיעונים לעונש ראיות העשויות להשפיע באופן משמעותי על "צבעה" של התמונה הכללית או להביא להחמרה ניכרת בעונש (כדוגמת עדות של קורבן עבירת מין או ראיות בהתייחס לקיומו של מניע לביצוע העבירה). זוהי דרישה לרמת הגינות בסיסית ואני סבורה כי על התביעה, כצד להליך, ובפרט כמי שמייצגת את המדינה ואמונה על קידום האינטרס הציבורי הרחב, להקפיד על-כך".

18. בנסיבות העניין לטעמי ראוי היה שהמאשימה תפנה את תשומת לב ב"כ הנאשמת לכך שבדעתה להסתמך על סרטון מבעוד מועד. עוד אציין כי לטעמי יש ישנה משמעות לגבי מהות הראיה המבוקשת. לא דומה סרטון המתעד מספר שעות של התנהלות הגן, והפעוטות בגן, לראיה המתייחסת למשל לתיעוד חזותי של חבלה המתוארת בעובדות כתב אישום כנגד נאשם. לפיכך, אני סבורה כי דין בקשת המאשימה להגשת הסרטון כראיה לנסיבות מחמירות להידחות. אני סבורה כי תיאור הדברים בא לידי ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן בו הודתה הנאשמת ומשקף את הדברים .

קביעת מתחם העונש ההולם

19. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה אותה ביצעה הנאשמת יתחשב בית המשפט **בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ג לחוק העונשין).**

20. הנאשמת הורשעה בשני אישומים המייחסים לה עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות. הגם שמדובר בשני אישומים אני סבורה כי מדובר באירוע אחד וזאת על פי מבחן "הקשר ההדוק" (ראו בעניין זה: בעניין זה ראו : 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל).

21. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמת הם שמירה על גופם ונפשם של קטינים וחסרי ישע. כמו כן

במעשים אלה יש משום פגיעה באמון הורי ילדים במערכת החינוכית ופגיעה באמון הציבור בכללותו בגנות ומטפלות. פגיעה זו בערכים חברתיים מתעצמת כאשר עסקינן בדמות שאמורה לשמור ולהגן על קטינים המובאים על ידי הוריהם למסגרות חינוכיות, מוסרים את ילדיהם ומפקידים את היקר להם בידי אנשי חינוך וסומכים עליהם כי ישמרו עליהם וישגיחו עליהם.

22. לעניין זה אפנה לדברי כבוד השופט אדמונד לוי בע"פ 5986/08 **כחלון נ' מדינת ישראל** (10.11.08) :

" המערערת נטלה על עצמה תפקיד שספק אם יש אחראי ממנו - לחנך עוללים וילדים שאין רכים מהם בראשית דרכם. זהו תפקיד המחייב את העוסק בו למיומנות, נשמה-יתרה, ובעיקר אהבה וסבלנות שאין להן קץ, כי הרי מדובר בילדים שחלקם אף טרם למדו לבטא את עצמם. למרבה הדאבה, נדמה כי המערערת נעדרת כל אותם כישורים, ובמקום להעניק לפעוטות אכסניה חמה ואוהבת, היא הפכה את חייהם של אחדים מהם לסיוט מתמשך".

23. נסיבות העבירות מצביעות על פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים. הנאשמת פגעה בפעוטות רכים בשנים, חסרי יכולת להגן על עצמם ואף במקרים מסוימים אינם יכולים לבטא את תחושותיהם ואת עלבונם במילים. הנאשמת שאמורה היתה לשמור על ביטחונם של הפעוטות, להיות עבורם דמות מגוננת ואוהבת, פגעה בגופם, בנפשם ובכבודם, עת הטיחה את גופם הצנום והקטן על המזרן. באישום השני תפסה בידו של הקטין ג' בחוזקה עד אשר החל לבכות.

24. הצדדים הגישו פסיקה אשר ברוב המקרים לא תאמה את נסיבות העבירות בהן הורשעה הנאשמת והם אף התבקשו להוסיף פסיקה רלוונטית לענייננו ואולם לא הגישו כל פסיקה נוספת. המאשימה כאמור מסכימה כי בנסיבות תיק זה ניתן להשית עונש של מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות והיא אף ציינה בדיון בו הודתה הנאשמת כי ככל שהתסקיר בעניינה של הנאשמת יהיה חיובי לטעמה (מבלי שפירטה מהו תסקיר חיובי), הרי שתסכים לעונש ברף התחתון של המתחם לו עתרה, קרי מאסר בדרך של עבודות שירות.

25. מתחם העונש ההולם נקבע בין היתר כפועל יוצא של מדיניות הענישה הנוהגת. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה בעבירות של התעללות בקטין חסר ישע עבירה לפי סעיף 368ג' לחוק העונשין דבר שאינו תואם את העבירות בהן הורשעה הנאשמת בתיק זה. בחינה של מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשעה הנאשמת ובנסיבותיה מלמדת כי הענישה נעה מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות לבין מאסר בפועל לתקופה משמעותית מאחורי סורג ובריח.

ראו לעניין זה:

ת"פ (מחוזי י - מ) 59286-10-13 **מדינת ישראל נ' סיגלית מזרחי** (17.7.14) - הנאשמת הורשעה בתקיפת שתי פעוטות בכך שאחזה בחולצת הפעוטה האחת, משכה אותה והושיבה אותה בחוזקה וכן אחזה בחולצת הפעוטה השנייה

ומשכה אותה לרצפה והושיבה אותה בחוזקה בין רגליה. נקבע מתחם עונש הולם הנע משל"צ ועד מאסר בן 3 חודשים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות.

ע"פ (ת"א) 71313/07 **פסחוב נ' מדינת ישראל, (4.2.09) -** בעניינה של מטפלת אשר סטרה לתינוקת, האכילה אותה בכוח, דחפה אותה, הכתה אותה, תפסה בה בחוזקה והתעלמה מבכייה במשך שעות, העמיד בית המשפט המחוזי את עונשה על מאסר של 6 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות.

ת"פ (שלום רמ') 9079-08-17 **מדינת ישראל נ' ברגמן (13/9/18) -** הנאשמת הינה סייעת שהורשעה בתקיפת קטין, בכך שאחזה בקטין, הושיבה אותו על הרצפה והתיישרה על הכיסא מעליו, כשהיא מונעת ממנו לזוז. לאחר מספר דקות ניסה הקטין לחמוק מאחיזתה אך הנאשמת משכה אותו מידיו. נקבע מתחם עונש הולם הנע משל"צ ומאסר מותנה ועד למאסר בפועל בן מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות. הנאשמת נידונה לעונש מאסר בפועל בן 3 חודשים שירוצה בעבודות שירות לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ת"פ (שלום ת"א) 13877-06-15 **פרקליטות מחוז תל-אביב נ' אסתר רז (27/11/16) -** הנאשמת, שהינה גננת, הורשעה בתקיפת קטין בכך שדחפה בחוזקה לרצפה קטין כבן 3. נקבע מתחם עונש הולם הנע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. הנאשמת נידונה לעונש מאסר מותנה, של"צ קנס ופיצוי.

ת"פ (שלום-רח') 25503-07-15 **פרקליטות מחוז מרכז נ' סרבי (23/1/18) -** הנאשמת, שהינה גננת, הורשעה בתקיפת קטינים בגין כך שהשכיבה את הקטינים לישון בצורה כוחנית ואגרסיבית על גבי מזרונים, תוך שהיא מחזיקה בידיהם בחוזקה ומשליכה אותם בכוח על המזרונים. בנוסף, את אחד הקטינים תפסה הנאשמת בשיער ראשו, ומשכה אותו לכיוון המזרון. נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה לבין מאסר קצר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות. הנאשמת נידונה לעונש מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ע"פ (מחוזי - חי') 56707-03-15 **גולומב נ' מדינת ישראל (17/6/15) -** הנאשמת, שהינה גננת, הורשעה בתקיפת קטינה הלוקה באוטיזם בכך שסטרה לקטינה, לאחר שהקטינה סטרה קודם על לחייה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות. על הנאשמת נגזר עונש מאסר על תנאי בן 3 חודשים.

ת"פ 25018-09-13 **(שלום כפר סבא) מדינת ישראל נגד טרנר (29.4.15) -** במסגרתו נדונה נאשמת, גננת בגן לילדים בגילאים 3 - 5, אשר נהגה לצרוח עליהם, להעניש אותם, לגרור אותם, כשהיא אווזת בילדים, להעליב אותם, נעדרת עבר פלילי, הודתה, עברה הליך שיקום משמעותי, נדונה למאסר על תנאי, ל - 300 של"צ ולפיצוי, כאשר בית-המשפט קבע מתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר עד 8 חודשי מאסר כעונש עיקרי.

ת"פ 46857-03-12 **(שלום ירושלים) מדינת ישראל נגד היתם עזה (3.2.16) -** בעניינו של סגן מנהל בית

ספר אשר היכה באמצעות צינור פלסטיק על ידי הילדים אשר איחרו להגיע אל בית הספר, נדון למאסר מותנה ול- 200 של"צ.

ת"פ 13877-06-15 (שלום תל-אביב) פרקליטות מחוז תל-אביב נגד אסתר רז (27.11.16) - בעניינה של גננת, אשר דחפה בחוזקה אל עבר הרצפה קטין כבן 3, נדונה ל- 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ת"פ 12083-03-19 (שלום קרית גת) מדינת ישראל נגד אנה ז'לזני (31.10.19) - גננת שהורשעה בעבירה של תקיפה סתם בכך שדרכה על כף ידו של פעוט באמצעות כף רגלה עד שהפעוט החל לבכות ובהמשך, הניחה הנאשמת את כפות רגליה על גבו של פעוט ומנעה ממנו לקום, נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי לבין 9 חודשי מאסר בפועל. על הנאשמת נגזר עונש של 3 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי להורי הפעוט.

26. כאמור המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין עונש של 6 חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות שנעברו על ידי הנאשמת, העובדה שמדובר במספר עבירות כלפי מספר קטינים ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את נסיבות העבירות בתיק זה נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל בנוסף לענישה נלווית ופיצוי לנפגעי העבירות.

27. בעניינה של הנאשמת לא מצאתי כי יש לחרוג לקולא או לחומרא ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום ולפיכך, עונשה צריך להיגזר בתוך מתחם הענישה אותו קבעתי.

גזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם הענישה

28. מעשיה של הנאשמת מכוערים, משפילים ומעוררים סלידה. שמעתי דברי הורי הקטינים ועיינתי במכתב שכתבו וחשתי את כאבם היומיומי, כאב שספק אם יימוג ברבות השנים.

29. עונשה של הנאשמת צריך להיגזר על פי הוראות החוק בתוך מתחם הענישה אותו קבעתי וזאת על פי נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות והמדגישות את נסיבותיה האישיות של הנאשמת. כאמור, גם המאשימה סבורה שהרף התחתון בנסיבות תיק זה, מאפשר עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות.

30. לצורך קביעת עונשה של הנאשמת הבאתי בחשבון את עברה הנקי של הנאשמת והעובדה שזהו מפגשה הראשון עם החוק. עברה של הנאשמת נקי ללא רבב הן לפני האירועים מושא כתב האישום ולאחר האירוע מושא כתב האישום. כמו כן הבאתי בחשבון את נסיבותיה האישיות, מצבה הרפואי והעובדה כי היא סועדת את בעלה הנכה כעולה מטיעוני הסנגור.

הנאשמת הביעה חרטה על מעשיה וביקשה את סליחת הורי הקטינים. לחומרא יש ליתן משקל לשיקולי הרתעה בתוך מתחם הענישה. המאשימה עותרת לעונש של שנת מאסר בפועל כאשר הנימוק לכך הוא האמור בתסקיר שירות המבחן והעובדה כי אין כל המלצה טיפולית בעניינה של הנאשמת. אציין כי המאשימה לא הצביעה על אף פסק דין שבנסיבות תיק זה הושת עונש של מאסר בפועל. לעניין עונש של מאסר בפועל והשפעותיו על נאשמים אני מפנה **לדו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015** (המכונה "דו"ח ועדת דורנר") אשר בין היתר ממליצה הוועדה על הרחבת הענישה בקהילה בדרך של עבודות שירות, כאשר המלצות הוועדה מבוססות בין היתר על מחקרים בתחום הקרימינולוגיה. עונש המוטל על נאשם הוא אמצעי להשגת תכלית הענישה ומטרות הענישה. "דו"ח ועדת דורנר קובע כי אין טעם בניסיון להביא להרתעה באמצעות שימוש במאסרים קצרים או ממושכים יותר וכי במקרים מתאימים שיקום בקהילה באמצעות ענישה בדרך של עבודות שירות, צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור יש בו כדי לספק תוצאות טובות יותר.

31. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ על עונש של מאסר בפועל של ממש מאחורי סורג ובריה וזאת בין היתר בהיעדר הליך טיפולי בקהילה וכן לאור עמדתה של הנאשמת. בד בבד עם קביעות אלה של שירות המבחן, התרשם שירות המבחן כי הנאשמת נעדרת דפוסים עברייניים. תסקיר שירות המבחן מהווה המלצה בלבד ויש בו כדי להוות כלי עזר לבית המשפט. יחד עם זאת, ככל ששירות המבחן לא המליץ על עונש טיפולי או שיקומי הרי שקביעת העונש הראוי לנאשמת נתון לשיקול דעתו של בית המשפט ולא של שירות המבחן בשים לב למכלול השיקולים, מתחם העונש ההולם את העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת.

בנקודה זו ראה הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט שמגר בע"פ 344/81 **מדינת ישראל נ' סגל**, לה' (4) עמ' 318, 313:

"שיקוליו של שירות המבחן למבוגרים אינם חופפים בהכרח את שיקוליו של בית המשפט, וזאת, בין היתר, מאחר שהוא אינו מופקד על הראייה הכוללת... השירות רואה את עיקר מעייניו במיצוי של היבט מוגדר של הנתונים, הנאספים לקראת ההכרעה השיפוטית, ובית המשפט הוא שיוצר את האיזון הנאות בין הנתונים השונים ומופקד על ראייתו של השלם להבדיל מן הקטע או המקוטע".

32. **אשר על כן, במכלול השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת את עונשה של הנאשמת לעונשים הבאים:**

6 חודשי מאסר .

הנאשמת תישא את המאסר בדרך של עבודות שירות על פי חוות הדעת של הממונה על עבודות השירות בצעירי אגודת חב"ד בחיפה. הנאשמת תתייצב לתחילת עבודות השירות ביום 27.1.20 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות.

הוסבר לנאשמת כי עליה לבצע את עבודות השירות לשביעות רצון הממונה על עבודות השירות ועל פי הנהלים, שכן אם לא כן ניתן יהיה להפקיע את עבודות השירות והיא תישא את יתרת העונש בדרך של מאסר בפועל.

4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, שלא תעבור הנאשמת עבירת אלימות מסוג פשע ותורשע בה.

2 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, שלא תעבור הנאשמת עבירת אלימות מסוג עוון ותורשע בה.

פיצוי כספי על סך של 5,000 ₪ לטובת כל אחד מהקטינים על פי הפרטים שימסרו למזכירות על ידי המאשימה. הפיצוי ישולם עד ליום 1.4.20.

מובהר כי חל איסור פרסום כל פרט מזהה לגבי הקטינים בתיק זה.

מזכירות בית המשפט תמציא לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ג' טבת תש"פ, 31 דצמבר 2019, בנוכחות הצדדים.